



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.99.2021.AB

**DECYZJA DIH – III/1/2022**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.211.ZSE.7.2021.IK Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 października 2021 r. (sygn. akt: DS.8361.142.2021), na mocy której przedsiębiorcom Pani Katarzynie Grabowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: Katarzyna Grabowska 1/ Firma Handlowo Usługowa MAXIMA 2/ Firma Handlowo-Usługowa MATRIX II oraz Panu Maciejowi Grabowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: Maciej Bartłomiej Grabowski 1/ Firma Handlowo Usługowa MATRIX 2/ Firma Handlowo Usługowa MATRIX II, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**Uzasadnienie**

W dniach 17 - 19.08.2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DS 139/2021 z 17 sierpnia 2021 r., przeprowadzili kontrolę w (...), należącym do wspólników spółki cywilnej (...) (zwanym dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika spółki p. (...).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że w ofercie handlowej sklepu znajdował się sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony dla gospodarstwa domowego.

W toku prowadzonej kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorcy będący dystrybutorami sprzętu elektrycznego i elektronicznego, nie wypełnili ciążących na nich obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, a mianowicie że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m<sup>2</sup> poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W trakcie kontroli przedsiębiorcy podjęli dobrowolne działania i umieścili wymagane art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie informacje.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 19 sierpnia 2021 r. nr DS.8361.142.2021, do którego kontrolowani nie wnieśli uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 14 września 2021 r., poinformował przedsiębiorców (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1 - 3 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie art. 10 § 1 Kpa.

W dniu 13 października 2021 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25, art. 92 pkt 6, art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcom (...) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: (...), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj.

nieumieszczenie

w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy.

W dniu 9 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- 1) art. 7 i 77 Kpa w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 2a w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, polegające na uchybieniu obowiązkowi wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a także obrazę art. 80 Kpa, poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego materiału, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego w sprawie poprzez pominięcie okoliczności, że wszelkie informacje wskazane w decyzji były już w trakcie kontroli zamieszczone w punkcie serwisowym prowadzonym przez skarżących, a mieszczącym się w tym samym budynku, jak również były wówczas umieszczone na stronie internetowej skarżących, będącej głównym kanałem dystrybucji, oraz pominięciem faktu, iż podczas remontu nowej części sklepu, doszło do uszkodzenia tabliczki zawierającej wymagane informacje, a w konsekwencji bezpodstawnym uznaniu, iż w dniu przeprowadzonej kontroli informacje o zużytym sprzęcie nie były umieszczone w widocznym miejscu siedziby przedsiębiorstwa oraz stwierdzenia, że naruszenia nie cechował niski stopień szkodliwości, co doprowadziło do nieuzasadnionego nałożenia kary administracyjnej oraz nierozważenie zastosowania dobrodziejstwa instytucji opisanej w przepisie art. 189 f 1 pkt 2 Kpa;
- 2) art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, polegające na niezasadnym pominięciu przez organ okoliczności wskazujących na to, że niezależnie od uwidocznienia informacji, przedsiębiorcy dołożyli należytej staranności i niezwłocznie uczynili wszystko, czego można było od nich rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, co winno doprowadzić do niewszczywania postępowania w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej, ewentualnie wystosowania w stosunku do skarżących pouczenia, bądź do umorzenia postępowania wszczętego, gdyż okoliczności te istniały już w trakcie kontroli i powinny zostać także uwzględnione w toku prowadzonego przez organ postępowania, bowiem (...) niezwłocznie poinformował kontrolującego o uczynieniu zadość ciążącego na nim obowiązku.

W związku z powyższym strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie decyzji w przedmiocie odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, względnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wystosowanie wobec skarżących pouczenia.

Pismem z dnia 16 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców Panią (...), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...) o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji PO.211.ZSE.7.2021.IK Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 października 2021 r. (sygn. akt: DS.8361.142.2021), oraz o

przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

### **Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o użytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m<sup>2</sup> poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o użytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorcy, nie wykonali ciążących na nich obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie, tj. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy i wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 ustawy o użytych sprzęcie oraz art.104 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W odwołaniu strona zarzuca naruszenie art. 7 i 77 Kpa w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 2a w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, polegające na uchybieniu obowiązkowi wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a także obrazę art. 80 Kpa, poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego materiału, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego w sprawie poprzez pominięcie okoliczności, że wszelkie informacje wskazane w decyzji były już w trakcie kontroli zamieszczone w punkcie serwisowym prowadzonym przez skarżących, a mieszczącym się w tym samym budynku, jak również były wówczas umieszczone na stronie internetowej skarżących, będącej głównym kanałem dystrybucji, oraz pominięciem faktu, iż podczas remontu nowej części sklepu, doszło do uszkodzenia tabliczki zawierającej wymagane informacje, a w konsekwencji bezpodstawnym uznaniu, iż w dniu przeprowadzonej kontroli informacje o użytych sprzęcie nie były umieszczone w widocznym miejscu siedziby przedsiębiorstwa oraz stwierdzenia, że naruszenia nie cechował niski stopień szkodliwości, co doprowadziło do nieuzasadnionego nałożenia kary administracyjnej oraz nierozważenie zastosowania dobrodziejstwa instytucji opisanej w przepisie art. 189 f 1 pkt 2 Kpa.

Prezes UOKiK odnosząc się do powyższego zarzutu stwierdza, iż jest on całkowicie niezasadny. Organ drugiej instancji wskazuje, że podstawą do wymierzenia kary było naruszenie przepisów ustawy o użytych sprzęcie, tj. stwierdzenie w pierwszym dniu kontroli braku wszystkich informacji wymaganych art. 37 ust. 4 ww. ustawy. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 19 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.142.2021), który został podpisany przez kontrolowanego bez uwag. W aktach sprawy znajdują się oświadczenia przedsiębiorcy, w których m.in. znajduje się informacja, że przedsiębiorca nie prowadzi sprzedaży za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość (informacja ta została również zawarta w protokole kontroli). Ponadto do akt została dołączona notatka ze wstępnych ustaleń kontroli z dnia 17 sierpnia 2021 r. podpisana przez inspektorów przeprowadzających kontrolę oraz kontrolowanego (...), zawierająca m.in. informacje, że w sklepie brak było uwidocznionych informacji wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz, że sklep (...)I nie prowadzi sprzedaży przez Internet. Nie ma w tym wypadku wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionował go również sam przedsiębiorca w postępowaniu

prowadzonym przez organ pierwszej instancji, dopiero w odwołaniu do Prezesa UOKiK zostały podważone ustalenia kontroli.

Trudno dać wiarę argumentom zawartym w odwołaniu, gdyż nie znajdują one potwierdzenia w żadnej dokumentacji, jak również przedsiębiorca nie dostarczył jej razem z odwołaniem. Kilkukrotne stwierdzenie w toku kontroli, że przedsiębiorca nie prowadzi sprzedaży przez Internet (przedsiębiorca oświadczenia te opatrzył własnoręcznym podpisem) stoi w sprzeczności z argumentem zawartym w odwołaniu, że „głównym kanałem dystrybucji jest teraz strona internetowa” oraz, że „w związku z pandemią stacjonarny punkt sprzedaży prowadzony przez skarżących odgrywa marginalne znaczenie, bowiem głównym kanałem dystrybucji jest aktualnie strona internetowa”. W związku z powyższym nie sposób uznać za wiarygodny argument zawarty w odwołaniu odnośnie prowadzenia sprzedaży głównie przez Internet.

Ponadto Prezes UOKiK odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego dokonania dowolnej oceny zebranego materiału, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego pominięcia okoliczności, że wszelkie informacje wskazane w decyzji były już w trakcie kontroli zamieszczone w punkcie serwisowym prowadzonym przez skarżących, a mieszczącym się w tym samym budynku, jak również były wówczas umieszczone na stronie internetowej skarżących, będącej głównym kanałem dystrybucji, oraz pominięciem faktu, iż podczas remontu nowej części sklepu, doszło do uszkodzenia tabliczki zawierającej wymagane informacje, a w konsekwencji bezpodstawnym uznaniu, iż w dniu przeprowadzonej kontroli informacje o zużytym sprzęcie nie były umieszczone w widocznym miejscu siedziby przedsiębiorstwa, stwierdza, że nie znajduje on całkowicie pokrycia w składanych przez kontrolowanego oświadczeniach, protokole kontroli czy w jakimkolwiek dostarczonym przez stronę dokumencie. Postępowanie administracyjne, jak również skarżona decyzja, wydana została w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy do którego przedsiębiorcy nie wnosili uwag. Również organ drugiej instancji nie ma żadnych wątpliwości i zastrzeżeń do ustaleń zawartych w aktach kontroli. Organ pierwszej instancji w sposób wyczerpujący zebrał materiał (w tym w postaci własnoręcznie podpisanych oświadczeń przedsiębiorcy) oraz właściwie go rozpatrzył. W związku z powyższym zarzut naruszenia art. 7 i 77 Kpa w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 2a w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej należy uznać za niezasadny.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Zdaniem organu drugiej instancji nie można również mówić w niniejszej sprawie o znikomej wadze naruszenia prawa, gdyż przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m<sup>2</sup> poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione w punkcie sprzedaży informacje wynikające z art. 37 ust. 4 dot. informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy oraz mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Przedsiębiorcy nie dopełnili obowiązków nałożonych na nich w art. 37 ust. 4 ww. ustawy, tym samym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Strony w odwołaniu stwierdziły również naruszenie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, polegające na niezasadnym pominięciu przez organ okoliczności wskazujących na to, że niezależnie od uwidocznienia informacji, przedsiębiorcy dołożyli należytej staranności i niezwłocznie uczynili wszystko, czego można było od nich rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, co winno doprowadzić do niewszczywania postępowania w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej, ewentualnie wystosowania w stosunku do skarżących pouczenia, bądź do umorzenia postępowania wszczętego, gdyż okoliczności te istniały już w trakcie kontroli i powinny zostać także uwzględnione w toku prowadzonego przez organ postępowania, bowiem (...) niezwłocznie poinformował kontrolującego o uczynieniu zadość ciążącego na nim obowiązku.

Odnosząc się do powyższego argumentu, Prezes UOKiK podkreśla, że przedmiotem kontroli Inspekcji Handlowej było sprawdzenie czy przedsiębiorca wywiązuje się z obowiązków informacyjnych, o których mowa m.in. w art. 37 ust. 4. Ustawodawca za niewywiązanie się z obowiązków nałożonych art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie przewidział sankcję w przedziale od 5 000 zł – 300 000 zł.

Prezes UOKiK wskazuje, że art. 93 ust. 4 wprost określa jakie przesłanki są brane pod uwagę przy analizie zasadności zastosowania niniejszego przepisu. Aby organ mógł podjąć decyzję o niewszczywaniu postępowania w sprawie nałożenia kary, przedsiębiorca musi przedstawić organowi dowody i okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W niniejszej sprawie strony nie przedstawiły żadnego dowodu pozwalającego na zastosowanie niniejszego przepisu. Wskazanie w odwołaniu na uszkodzenie w czasie remontu tabliczki zawierającej wymagane informacje, pozwala na stwierdzenie, że przedsiębiorca nie sprawdził czy wszystkie wymagane przepisami informacje zostały umieszczone w punkcie sprzedaży, a także że naruszenie to powstało w wyniku zaniedbania i niezachowania należytej staranności. Jeżeli przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności, m.in. polegającej na sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, powinien on znać obowiązujące przepisy prawa w tym zakresie, a także stale monitorować, czy wymagane przepisami informacje zostały uwidocznione w placówce.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów, jak w niniejszym przypadku.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji w kwestii prowadzenia postępowania oraz wymierzania kary administracyjnej wziął pod uwagę przepisy art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym



sprzęcie oraz przepisy art. 189 f §1 pkt 1 Kpa i rozpatrzył wskazane w nich przesłanki do umorzenia postępowania i odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Dodatkowo organ drugiej instancji wskazuje, że fakt uzupełnienia brakujących informacji został uwzględniony przy ustalaniu wysokości kary w kryteriach wymiaru kary, a mianowicie w okresie trwania naruszenia, jak również w stopniu szkodliwości naruszenia, co miało również wpływ na tak niski wymiar kary.

Mając na uwadze powyższe w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, czy zmianę decyzji polegającą na odstąpieniu od zastosowania sankcji i poprzestaniu na pouczeniu.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

**Pouczenie:**

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
*/podpisano elektronicznie/*